

[Ninn-Hansen]

Jeg tror også, det har interesse for alle at høre nærmere om, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet vil, og jeg tænker selvfølgelig i høj grad på hr. Svend Aukens udtalelser. Når man siger, at der også kan være andre grupper, man skal behandle og give retskrav på en opholdstilladelse, undgår man selvfølgelig – det skal erkendes – den forskelsbehandling, som Det Radikale Venstres lovforslag giver anledning til i forhold til andre grupper.

Men det, jeg spurgte om, var: Hvor langt vil man gå på det område, hvor er vi henne, og hvad bliver der tilbage af Flygtningeævnet? Kan man vedblive at anmode kyndige mennesker om at gøre et stort arbejde i Flygtningeævnet, hvis Folketinget kommer – endda i flere tilfælde måske – og kasserer hele resultatet?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo svært at sige det bedre, end hr. Ninn-Hansen gjorde. Jeg kan fuldstændigt tilslutte mig hr. Ninn-Hansens bemærkninger. Også fra Venstre synes jeg vi må rejse det helt konkrete spørgsmål til fru Dorte Bennedsen: Hvilke nationaliteter er det, der skal have særbehandling? Hvilken sagsbehandling er det, der i fremtiden skal have været forud, og hvor længe skal den have været? Hvad skal der i grunden ske med disse mennesker, når de har fået det, som fru Dorte Bennedsen kalder opholdstilladelse? Skal der bagefter tages stilling til asyl? Og det allermost fundamentale for mig er: Jamen hvor er Flygtningeævnets stilling i dansk ret efter dette her? Er det et nævn, som vi bare lader hånt om nu, og når det passer os, vedtager vi nogle konkrete love herinde for dem, vi kan lide? Er det det, der er meningen, fru Dorte Bennedsen?

Så mærkede jeg mig, at fru Dorte Bennedsen var meget optaget af det tidsmæssige forbrug. Jeg vil gerne have, at fru Dorte Bennedsen her fra talerstolen helt præcist fortæller: De ideer, som regeringen og regeringspartierne har om stramning af klageadgangen, er det det, fru Dorte Bennedsen i dag tilslutter sig, eller er det bare et stort hul, der nu bliver åbnet for, så der skal vedtages konkrete lovforslag herinde, hver gang sagerne bliver behandlet på en anden måde end den, fru Dorte Bennedsen synes er rigtig?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Både justitsministeren og nu hr. Ninn-Hansen beskæftigede sig med afgrænsningen mellem nævnets og ministerens kompetence, og det er nok vigtigt, at vi tidligt i debatten får det lidt belyst. Det forekommer mig, at i hvert fald hr. Ninn-Hansen er uden kendskab til Justitsministeriets lovafdelings notat af 18. oktober 1991 om forskellige kompetencespørgsmål på udlændingeområdet – det er på 20 sider. Jeg skal henvise til siderne 16, 17, 18 og 19 og komme med to korte citater. Det ene er fra side 16:

»Det skyldes også, at der ikke kan bortses fra, at det med lovens ordning har været hensigten, at en så indgribende foranstaltning som en tvangsmæssig udsendelse kun kan ske, såfremt både en uafhængig sagkyndig instans og en politisk ansvarlig minister står bag afgørelsen.«

Og fra side 19 den egentlige konklusion. Efter nogle forbehold, som jeg ikke skal bruge tiden til at læse op, konkluderes der:

»Det ændrer dog ikke ved det forhold, at det er direktoratet eller, efter påklage, Justitsministeriet, der har afgørelseskompetencen i denne sag.«

Jeg ved godt, at dette notat to år og én dag senere blev underkendt af et andet notat. Men det er altså notatet fra lovafdelingen, som jeg nok tror at hr. Ninn-Hansen i sin justitsministertid har vist stor tillid. Det fremgår også af notatet, at udtrykket »domstolslignende« i høj grad er egnet til at forvirre. Der står udtrykkeligt, at nævnet ikke er en domstol, men en del af administrationen. Jeg synes, det er vigtigt, at forvirringen ikke breder sig, når vi har så klare udsagn fra så kompetent side.

Justitsministeren (Engell):

Når jeg har bedt om ordet, er det i anledning af hr. Arne Melchiors indlæg, for jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke allerede på et meget tidligt tidspunkt i debatten bringer en række forskellige elementer ind, som sådan set ikke har noget med det centrale spørgsmål at gøre.

Det, hr. Arne Melchior drager ind i diskussionen, er den debat, der fandt sted i kølvandet på spørgsmålet om udsendelsesproblematikken. Det, vi drøfter i forbindelse med forslagene, er, hvem der afgør asylgrundlaget: Det gør